

Wtorek, 13 września 2016 r.

P8_TA(2016)0333

W kierunku nowej struktury rynku energii**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2016 r. w sprawie „W kierunku nowej struktury rynku energii” (2015/2322(INI))**

(2018/C 204/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 114 i 194,
- uwzględniając porozumienie paryskie z grudnia 2015 r. zawarte podczas 21. Konferencji Stron (COP 21) Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 grudnia 2011 r. zatytułowany „Plan działania w zakresie energii do roku 2050” (COM(2011)0885),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 listopada 2013 r. zatytułowany „Realizacja wewnętrznego rynku energii elektrycznej przy jak najlepszym wykorzystaniu interwencji publicznej” (C(2013)7243) i dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „Generation Adequacy in the internal electricity market – guidance on public interventions” [Wystarczalność mocy wytwórczych na wewnętrznym rynku energii elektrycznej – wytyczne dotyczące interwencji publicznych] (SWD(2013)0438),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 9 kwietnia 2014 r. zatytułowany „Wytyczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014–2020” ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 grudnia 2014 r. zatytułowany „Program prac Komisji na 2015 r. Nowy początek” (COM(2014)0910),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 lipca 2015 r. zatytułowany „Stworzenie nowego ładu dla odbiorców energii” (COM(2015)0339),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 lutego 2015 r. zatytułowany „Pakiet dotyczący unii energetycznej – Strategia ramowa na rzecz stabilnej unii energetycznej opartej na przyszłościowej polityce w dziedzinie klimatu” (COM(2015)0080),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 lutego 2015 r. zatytułowany „Osiągnięcie docelowego poziomu 10 % w zakresie elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych – Przygotowanie europejskiej sieci elektroenergetycznej na 2020 r.” (COM(2015)0082),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 lipca 2015 r. zatytułowany „Zainicjowanie procesu publicznych konsultacji na temat nowej struktury rynku energii” (COM(2015)0340),
- uwzględniając konkluzje Rady z dni 23 i 24 października 2014 r. w sprawie ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie unii energetycznej,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 26 listopada 2015 r. w sprawie systemu zarządzania unią energetyczną,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 713/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 200 z 28.6.2014, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 1.

Wtorek, 13 września 2016 r.

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 347/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej, uchylające decyzję nr 1364/2006/WE oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 713/2009, (WE) nr 714/2009 i (WE) nr 715/2009 ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącą nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającą dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 256/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej, zastępujące rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 617/2010 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 736/96 ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2005/89/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. dotyczącą działań na rzecz zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej i inwestycji infrastrukturalnych ⁽⁵⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającą dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającą dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁶⁾,
- uwzględniając trzeci pakiet energetyczny,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 czerwca 2008 r. zatytułowaną „W stronę Europejskiej karty praw odbiorców energii” ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie planu działania w zakresie energii do roku 2050 – przyszłość z energią ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie skutków, jakie na poziomie lokalnym i regionalnym wywrze rozwój inteligentnych sieci ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 października 2015 r. w sprawie nowego międzynarodowego porozumienia w sprawie klimatu, które ma zostać zawarte w Paryżu ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywę 2001/77/WE oraz 2003/30/WE ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 15.

⁽²⁾ Dz.U. L 115 z 25.4.2013, s. 39.

⁽³⁾ Dz.U. L 149 z 11.6.2005, s. 22.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 84 z 20.3.2014, s. 61.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 33 z 4.2.2006, s. 22.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 64.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 286 E z 27.11.2009, s. 24.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 36 z 29.1.2016, s. 62.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0065.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0359.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16.

Wtorek, 13 września 2016 r.

- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającą dyrektywę 2003/54/WE ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 września 2013 r. w sprawie uruchomienia wewnętrznego rynku energii ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 grudnia 2015 r. w kierunku europejskiej unii energetycznej ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 grudnia 2015 r. w sprawie osiągnięcia docelowego poziomu 10 % w zakresie elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych – Przygotowanie europejskiej sieci elektroenergetycznej na 2020 r. ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A8-0214/2016),
- A. mając na uwadze, że plany Komisji dotyczące rynku energii elektrycznej muszą doprowadzić do rzeczywistej transformacji rynku, przyczynić się do efektywności, bezpieczeństwa dostaw, rozwoju odnawialnych źródeł energii i połączeń międzysystemowych oraz zapewnić urzeczywistnienie europejskiego wewnętrznego rynku energii;
- B. mając na uwadze, że integracja rynków energii połączona z integracją wszystkich uczestników rynku, w tym prosumentów, przyczyni się do osiągnięcia traktatowego celu polegającego na zapewnieniu bezpiecznej, przystępnej cenowo, efektywnej i zrównoważonej energii;
- C. mając na uwadze, że do osiągnięcia celów klimatyczno-energetycznych niezbędna jest większa elastyczność systemu energetycznego przyszłości, a zatem konieczne są inwestycje we wszystkich czterech aspektach elastyczności – elastycznej produkcji, rozwoju sieci, elastyczności popytu i magazynowania;
- D. mając na uwadze, że ponad połowa energii elektrycznej w UE jest produkowana bez wytwarzania gazów cieplarnianych;
- E. mając na uwadze, że integracja rynków energii elektrycznej musi być zgodna z art. 194 TFUE, według którego europejska polityka energetyczna zapewnia funkcjonowanie rynku energii i bezpieczeństwo dostaw energii oraz wspiera oszczędności wynikające z poprawy efektywności energetycznej, rozwój odnawialnych źródeł energii i wzajemnych połączeń między sieciami energii; mając na uwadze, że ustalenie koszyka energetycznego państw członkowskich i warunków regulujących korzystanie z ich źródeł energii należy do kompetencji krajowych;
- F. mając na uwadze, że pozytywne doświadczenia współpracy wielostronnej służą za wzór większej odpowiedzialności rynków regionalnych (np. regionalne inicjatywy koordynacyjne na rzecz bezpieczeństwa, takie jak CORESO i współpraca operatorów systemu przesyłowego w zakresie bezpieczeństwa, pięciostronne forum energetyczne, Grupa Wysokiego Szczebła ds. Połączeń Międzysystemowych w Europie Południowo-Zachodniej, plan działań w zakresie połączeń międzysystemowych na rynku energii państw bałtyckich (BEMIP), wspólne wielonarodowe skandynawskie rynki rezerw i rynki bilansujące oraz łączenie rynków w Europie Środkowej i Wschodniej); mając na uwadze, że ich struktura obejmuje zasady, które mają zapewnić podział zdolności z odpowiednim wyprzedzeniem, aby przekazywać sygnały inwestycyjne dotyczące mniej zanieczyszczających elektrowni;
- G. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie przewidują niewystarczające zdolności wytwórcze, co w niedalekiej przyszłości zagrozi występowaniem przerw w dostawie energii, jeśli nie zostaną wprowadzone niezbędne mechanizmy zabezpieczające;
- H. mając na uwadze, że krajowe rynki zdolności wytwórczych utrudniają integrację rynków energii elektrycznej i są sprzeczne z celami wspólnej polityki energetycznej oraz powinny być wykorzystywane wyłącznie w ostateczności, po rozpatrzeniu wszystkich innych opcji, w tym zwiększenia połączeń międzysystemowych z krajami sąsiadującymi, środków reagowania na zapotrzebowanie i innych form integracji rynków regionalnych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 55.

⁽²⁾ Dz.U. C 93 z 9.3.2016, s. 8.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0444.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0445.

Wtorek, 13 września 2016 r.

- I. mając na uwadze, że Europa zobowiązała się do osiągnięcia transformacji energetyki i w szczególności do ułatwienia integracji źródeł energii odnawialnej, co oznacza nowe potrzeby w zakresie elastyczności oraz wdrożenie programów rynkowych poświęconych bezpieczeństwu dostaw;
 - J. mając na uwadze, że cel dotyczący bezpieczeństwa energetycznego określony w traktatach będzie kluczowy dla konsolidacji unii energetycznej oraz mając na uwadze, że w związku z tym konieczne jest utrzymanie lub wdrożenie odpowiednich instrumentów, aby zapewnić jego osiągnięcie;
 - K. mając na uwadze, że dla zapewnienia najwyższej skuteczności inwestycji publicznych przez podjęcie działań niezbędnych do stworzenia bezpiecznego, zrównoważonego i konkurencyjnego rynku energii kluczowe znaczenie ma połączenie Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych z innymi specjalnymi źródłami finansowania w dziedzinie energii, takimi jak instrument „Łącząc Europę”;
 - L. mając na uwadze, że nieodzowna jest intensywniejsza współpraca na szczeblu regionalnym, która powinna służyć jako katalizator głębszej integracji rynku na szczeblu europejskim;
 - M. mając na uwadze, że opodatkowanie energii, wysokie koszty opodatkowania, nieukierunkowana regulacja cen, wysoki stopień koncentracji rynku, obciążenia administracyjne, dotacje, brak współpracy transgranicznej i połączeń międzysystemowych w niektórych regionach oraz niedostateczne wykorzystywanie zarządzania popytem uniemożliwiają funkcjonowanie wewnętrznego rynku energii elektrycznej i tym samym opóźniają pełną integrację rynkową odnawialnych źródeł energii;
 - N. mając na uwadze, że wszyscy uczestnicy rynku powinni wносить wkład w bilansowanie systemu, aby zagwarantować najwyższy stopień bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej przy rozsądnych kosztach dla społeczeństwa i gospodarki;
 - O. mając na uwadze, że średnioterminowe zwiększenie – do 15 %, co podlega analizie kosztów i korzyści – poziomu połączeń międzysystemowych między niektórymi państwami członkowskimi, które ma w ukierunkowany sposób wyeliminować istniejące wąskie gardła, może poprawić bezpieczeństwo dostaw energii i zlikwidować wyspy energetyczne; podkreśla, że oprócz celu ilościowego do przewyżczenia pozostałych przeszkód w funkcjonowaniu europejskiego rynku energii elektrycznej konieczny jest także otwarty dostęp do połączeń międzysystemowych i dostępność takich połączeń;
 - P. mając na uwadze, że rosnący udział odnawialnych źródeł energii o nieprzewidywalnej charakterystyce produkcji w koszyku energii elektrycznej wymaga stałego zabezpieczenia w postaci elastycznych i zrównoważonych źródeł energii oraz elastycznych technologii takich jak magazynowanie i reagowanie na zapotrzebowanie;
 - Q. mając na uwadze, że magazynowanie energii jest kluczowym narzędziem służącym zwiększeniu elastyczności i efektywności rynków energii, lecz mając na uwadze, że nadal nie wprowadzono mechanizmu regulacyjnego pozwalającego na wykorzystywanie sprawnego systemu magazynowania;
 - R. mając na uwadze, że niedawno Międzynarodowa Agencja Energetyczna (MAE) przedstawiła w badaniu „Re-Powering Markets” [Modernizacja rynków] istotne zalecenia ⁽¹⁾;
 - S. mając na uwadze, że europejski rynek energii, jeśli zostanie dobrze zaprojektowany i właściwie wdrożony, ma potencjał, by znacząco zwiększyć europejskie bezpieczeństwo energetyczne i niezależność, w szczególności wobec głównych dostawców, od których Unia jest uzależniona;
 - T. mając na uwadze, że do stworzenia prawdziwego rynku energii pilnie potrzebna jest likwidacja wysp energetycznych wciąż istniejących na terytorium UE;
1. z zadowoleniem przyjmuje wspomniany wyżej komunikat Komisji z dnia 15 lipca 2015 r. dotyczący nowej struktury rynku energii i popiera opinię, że przekształcony rynek energii elektrycznej, w połączeniu z wdrożeniem istniejących przepisów, powinien wzmocnić współpracę regionalną we wszystkich wymiarach dostaw energii i zapotrzebowania na energię oraz powinien koncentrować się na udoskonalonych, bardziej zdecentralizowanych i bardziej elastycznych rynkach, aby zapewnić dobrze uregulowany system rynkowy, który umożliwi osiągnięcie wszystkich unijnych celów energetyczno-klimatycznych wyznaczonych na 2030 r.;

⁽¹⁾ <http://www.iea.org/publications/freepublications/publication/REPOWERINGMARKETS.pdf>

Wtorek, 13 września 2016 r.

2. uważa, że innowacyjne elementy, które wymusiły stworzenie nowej struktury rynku energii, obejmują:
 - większą obecność energii ze źródeł odnawialnych i wynagradzanie na zasadach rynkowych;
 - ściślejszą integrację rynków krajowych przez rozwój połączeń międzysystemowych;
 - rozwój inteligentnych sieci i nowych zdecentralizowanych technologii wytwarzania, które umożliwią konsumentom odgrywanie aktywniejszej roli zarówno w charakterze odbiorcy, jak i producenta oraz będą sprzyjać lepszemu zarządzaniu popytem;
3. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że nowa strategia na rzecz unii energetycznej została zaprojektowana tak, aby uczynić z UE lidera w dziedzinie energii odnawialnych, oraz zauważa, że osiągnięcie tego celu będzie wymagało fundamentalnych zmian w unijnym systemie elektroenergetycznym;
4. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że nowa strategia na rzecz unii energetycznej przynosi odbiorcom energii nowe korzyści, oferuje im znacznie szerszy zakres możliwości udziału w rynkach energetycznych i zapewnia lepszą ochronę konsumentów;
5. wzywa do dostosowania istniejących ram regulacyjnych rynków europejskich, aby umożliwić zwiększenie udziału energii ze źródeł odnawialnych i wypełnić istniejące transgraniczne luki regulacyjne; podkreśla, że nowa struktura rynku energii elektrycznej, stanowiąca element coraz bardziej zdecentralizowanego systemu energetycznego, musi opierać się na zasadach rynkowych, co będzie pobudzać inwestycje, zapewni MSP dostęp do rynku energii i umożliwi zrównoważone i efektywne dostawy energii elektrycznej w ramach stabilnego, zintegrowanego i inteligentnego systemu energetycznego; uważa, że te ramy powinny promować i nagradzać elastyczne rozwiązania w zakresie magazynowania, technologie reagowania na zapotrzebowanie, elastyczną produkcję, zwiększenie połączeń międzysystemowych i dalszą integrację rynku, co pomoże wspierać coraz większy udział energii ze źródeł odnawialnych na rynku i ich wchodzenie na rynek; podkreśla, że bezpieczeństwo dostaw i obniżenie emisyjności będą wymagać połączenia płynnych krótkoterminowych rynków (dnia następnego i dnia bieżącego) i długoterminowych sygnałów cenowych;
6. uważa pełne wdrożenie trzeciego pakietu energetycznego we wszystkich państwach członkowskich za jeden z najważniejszych kroków na drodze do europejskiego rynku energii; w związku z tym wzywa Komisję, by zadbała o wdrożenie obecnych ram regulacyjnych;
7. apeluje, aby nowa struktura rynku energii elektrycznej obejmowała całościowe i zorientowane na przyszłość podejście przez uznanie rosnącego znaczenia tzw. prosumentów w zdecentralizowanej produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych; wzywa w związku z tym Komisję, by pokierowała procesem partycypacyjnym mającym na celu osiągnięcie wspólnego praktycznego zrozumienia definicji prosumentów na szczeblu UE; zwraca się do Komisji, aby włączyła nowy rozdział dotyczący prosumentów do zmienionej dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii w celu wyeliminowania głównych barier i pobudzenia inwestycji w produkcję własną i zużycie własne energii ze źródeł odnawialnych;
8. uważa, że najlepszą drogą do zintegrowanego ogólnounijnego rynku energii elektrycznej jest określenie strategicznie niezbędnego poziomu integracji, który powinien zostać osiągnięty, przywrócenie zaufania uczestników rynku oraz w szczególności zapewnienie właściwego wdrożenia istniejących przepisów;
9. wzywa państwa członkowskie, aby bardziej proaktywnie uczestniczyły w tworzeniu koncepcji elastycznego i zdecentralizowanego europejskiego wewnętrznego rynku energii elektrycznej, co pozwoli zwiększyć koordynację między krajowymi strategiami transformacji i uniknąć osłabienia celów określonych w art. 114 i 194 TFUE za pomocą rynków i mechanizmów stałych zdolności wytwórczych;
10. uważa, że wzmocniony europejski wewnętrzny rynek energii elektrycznej jest możliwy w oparciu o silniejsze sygnały cenowe na rynku hurtowym za pośrednictwem cen odzwierciedlających faktyczny deficyt oraz nadwyżkę dostaw, w tym nagłych skoków cen, które wraz z innymi środkami pełnią rolę sygnałów inwestycyjnych dla nowych usług zapewniających zdolności wytwórcze i elastyczność; przypomina, że przejście na mechanizm ustalania cen odzwierciedlający deficyt zakłada większą mobilizację reagowania na zapotrzebowanie i magazynowania oraz skuteczne

Wtorek, 13 września 2016 r.

monitorowanie rynku i kontrole, aby ograniczyć ryzyko nadużywania siły rynkowej, w szczególności w celu ochrony konsumentów; jest zdania, że zaangażowanie konsumentów jest jednym z najważniejszych celów w dążeniu do efektywności energetycznej oraz że należy regularnie oceniać, czy ceny, które odzwierciedlają faktyczny deficyt podaży, rzeczywiście prowadzą do odpowiednich inwestycji w zdolności produkcji energii elektrycznej;

11. podkreśla, że na unijny wewnętrzny rynek energii elektrycznej wpływa również import z państw trzecich posiadających zasadniczo odmienne systemy prawne i regulacyjne, w tym jeśli chodzi o wymogi dotyczące bezpieczeństwa jądrowego i ochrony fizycznej obiektów jądrowych oraz środowiska i zmiany klimatu; apeluje do Komisji o należyte uwzględnienie tego aspektu podczas prac nad nową strukturą rynku energii, aby zagwarantować równe warunki działania producentom energii elektrycznej z UE i spoza UE oraz zapewnić europejskim odbiorcom bezpieczną, zrównoważoną i przystępną cenowo energię;

12. uważa, że inwestycje w dziedzinie energii wymagają stabilnych i przewidywalnych ram długoterminowych oraz że wyzwaniem, z którym UE musi się zmierzyć, będzie wzbudzenie wiary w efekty nowych przepisów;

13. apeluje o stosowne okresy przejściowe, wraz ze szczegółowymi analizami kosztów i korzyści, dla wszystkich omawianych propozycji;

14. podkreśla znaczenie wspólnej analizy wystarczalności systemu na szczeblu regionalnym, przeprowadzonej z pomocą Agencji ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) i europejskiej sieci operatorów systemów przesyłowych (ENTSO-E), oraz apeluje, aby operatorzy systemów przesyłowych (OSP) z sąsiadujących rynków opracowali w tym celu wspólną metodykę, zatwierdzoną przez Komisję; podkreśla ogromny potencjał wzmocnionej współpracy regionalnej;

15. podkreśla znaczenie skoordynowanego długoterminowego planowania dla efektywnego rozwoju infrastruktury przesyłowej i rynków energii elektrycznej w Europie; w związku z tym wskazuje na potrzebę lepszej współpracy regionalnej oraz odnotowuje sukces istniejących regionalnych rozwiązań rynkowych, takich jak Nord Pool;

16. podkreśla prawo państw członkowskich do określania warunków regulujących korzystanie z ich źródeł energii w krajowym koszyku energetycznym z zastrzeżeniem postanowień traktatu, zgodnie z którymi europejska polityka energetyczna zapewnia funkcjonowanie rynku energii i bezpieczeństwo dostaw energii, wspiera efektywność energetyczną i oszczędność energii oraz rozwój odnawialnych form energii, a także promuje połączenia międzysystemowe sieci energetycznych; podkreśla, że współpraca regionalna przyniosłaby europejskiemu systemowi energetycznemu oszczędności kosztów i korzyści oraz że powinna ona opierać się na standardowej, przejrzystej metodyce przewidzianej dla systemu regionalnego, służącej ocenie długoterminowych potrzeb w zakresie wystarczalności oraz uzgodnieniu działań, jakie należy podjąć w razie kryzysu energetycznego, w szczególności gdy taki kryzys ma skutki transgraniczne; w związku z tym wzywa Komisję, by zaproponowała tym celu zmienione ramy; ponadto wzywa Komisję, by odzwierciedliła to we wniosku ustawodawczym;

17. przypomina, że państwa członkowskie, które decydują się korzystać z energii jądrowej, powinny czynić to zgodnie z unijnymi normami bezpieczeństwa, uregulowaniami w zakresie wewnętrznego rynku energii i zasadami pomocy państwa;

18. zauważa, że w celu urzeczywistnienia wewnętrznego rynku energii elektrycznej, na którym zwiększa się udział energii ze źródeł odnawialnych, nieodzowne są oszczędności wynikające z poprawy efektywności energetycznej, reagowanie na zapotrzebowanie, rozbudowa zdolności magazynowania energii i sieci, w szczególności inteligentnych sieci, efektywne wykorzystywanie połączeń międzysystemowych oraz dalsza rozbudowa i rozwój sieci krajowych, ponadto przypomina o zasadzie „efektywność energetyczna przede wszystkim”, zgodnie z którą w pierwszej kolejności trzeba rozważać inwestycje po stronie popytu, przed inwestycjami w sieci i zaopatrzenie; uważa za godne ubolewania, że nadal istnieją duże luki w połączeniach międzysystemowych na terytorium niektórych państw członkowskich i między niektórymi państwami członkowskimi, które powodują powstawanie wąskich gardeł w sieci i znacznie ograniczają bezpieczeństwo operacyjne i transgraniczny handel energią; ubolewa, że w celu równoważenia produkcji krajowej oraz jako sposób radzenia sobie z wewnętrznymi wąskimi gardłami stosuje się praktykę polegającą na ograniczaniu zdolności przesyłowych; apeluje, aby cele w zakresie elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych były zróżnicowane regionalnie i odzwierciedlały rzeczywiste przepływy na rynku, by podlegały odpowiedniej analizie kosztów i korzyści oraz

Wtorek, 13 września 2016 r.

by opierały się na dziesięcioletnim planie sieciowym ENTSO-E, o ile osiągnięte zostały minimalne cele wyznaczone UE; uważa, że w tym celu bardzo ważne jest również, by przeciwdziałać nieskoordynowanym przepływom pętlowym, w szczególności w regionie Europy Środkowej i Wschodniej; podkreśla, że po zakończeniu budowy równie ważna jest dostępność transgranicznych zdolności wytwórczych, zważywszy na rosnący poziom ograniczania zdolności wytwórczych w państwach członkowskich;

19. zauważa, że należy opracować nowe metody w celu wyeliminowania wąskich gardeł i urzeczywistnienia inteligentnej sieci dystrybucji umożliwiającej płynną integrację i świadczenie usług przez zdecentralizowanych producentów, prosumentów i konsumentów;

20. ponownie wyraża swoje poparcie dla unijnych celów w zakresie interoperacyjności regionalnej; uznaje jednak, że nieoptymalne wykorzystywanie istniejącej infrastruktury zagraża żywotności tych celów; podkreśla, że optymalne korzystanie z istniejącej infrastruktury ma kluczowe znaczenie dla europejskiego rynku energii i w związku z tym zwraca się do Komisji, by zajęła się tą kwestią w przyszłym wniosku ustawodawczym;

21. apeluje o zoptymalizowane wdrożenie i egzekwowanie ram ustawodawczych dla wewnętrznego rynku energii elektrycznej oraz zwraca się do Komisji i ACER, by nadal zajmowały się problemami na rynkach hurtowych, na których obecne praktyki nie są zgodne z rozporządzeniem (WE) nr 714/2009; apeluje do ACER o zintensyfikowanie nadzoru regulacyjnego nad ograniczaniem istniejącej zdolności połączeń międzysystemowych;

22. zauważa, że ukierunkowana i ambitna modernizacja sieci oraz usunięcie strukturalnych wąskich gardeł w sieci stanowią ważne warunki urzeczywistnienia wewnętrznego rynku energii i tym samym nasilenia konkurencji; uważa, że konfigurację stref cenowych należy omawiać z udziałem wszystkich zainteresowanych stron i z uwzględnieniem kompetencji ACER oraz przeglądu obszarów rynkowych prowadzonego przez ENTSO-E; podkreśla, że podział obszarów rynkowych jako środek ostateczny może stanowić sensowne podejście rynkowe w celu odzwierciedlenia faktycznych niedoborów energii elektrycznej w niektórych regionach; uważa, że w ściśle zintegrowanych sieciach elektroenergetycznych podział stref cenowych powinien być ustalany wspólnie ze wszystkimi zainteresowanymi krajami sąsiadującymi, aby zapobiegać nieefektywnemu wykorzystaniu sieci i niedającemu się pogodzić z rynkiem wewnętrznym zmniejszeniu transgranicznych zdolności przesyłowych;

23. rozumie, że ze względu na niską cenę energii na rynkach hurtowych i jej wpływ na inwestycje oraz potrzebę opracowania mechanizmów dostosowania zdolności produkcyjnych do elastyczności wymaganej do reagowania na zapotrzebowanie, kilka państw członkowskich musiało opracować mechanizmy zdolności wytwórczych z braku europejskiego podejścia oraz z uwagi na specyficzne elementy ich rynku konsumpcji;

24. ocenia sceptycznie czysto krajowe i nierynkowe mechanizmy zdolności wytwórczych i rynki, które są nie do pogodzenia z zasadami wewnętrznego rynku energii i prowadzą do zakłóceń rynkowych, dotacji pośrednich na dojrzałe technologie i wysokich kosztów ponoszonych przez odbiorców końcowych; podkreśla zatem, że każdy mechanizm zdolności wytwórczych w UE musi być planowany z perspektywy współpracy transgranicznej i po dokonaniu dogłębnej analizy jego konieczności oraz musi być zgodny z przepisami UE dotyczącymi konkurencji i pomocy państwa; uważa, że lepsza integracja krajowej produkcji energii z unijnym systemem energetycznym oraz wzmocnienie połączeń międzysystemowych mogłyby doprowadzić do zmniejszenia zapotrzebowania na mechanizmy zdolności wytwórczych i ich kosztów;

25. postuluje, aby transgraniczne mechanizmy zdolności wytwórczych były zatwierdzane jedynie wtedy, gdy spełnione są między innymi następujące kryteria:

- a) potrzeba ich wprowadzenia została potwierdzona w szczegółowej regionalnej analizie wystarczalności produkcji i dostaw, obejmującej połączenia międzysystemowe, magazynowanie, reagowanie na zapotrzebowanie i transgraniczne zasoby wytwórcze, przeprowadzonej w oparciu o jednolitą, standardową i przejrzystą ogólnounijną metodykę rozpoznającą ewidentne zagrożenia dla ciągłości dostaw;
- b) nie istnieje możliwy do zastosowania, alternatywny środek, który byłby mniej kosztowny i w mniejszym stopniu ingerowałby w rynek, taki jak pełna integracja rynku regionalnego bez ograniczenia wymiany transgranicznej w połączeniu z ukierunkowanymi rezerwami sieciowymi/strategicznymi;

Wtorek, 13 września 2016 r.

- c) mają strukturę rynkową i taką, że nie są dyskryminujące, jeśli chodzi o stosowanie technologii magazynowania energii elektrycznej, zbiorcze reagowanie na zapotrzebowanie, stabilne źródła energii odnawialnej oraz uczestnictwo przedsiębiorstw w innych państwach członkowskich, w związku z czym nie występuje transgraniczne subsydiowanie skrośne ani nierówne traktowanie przemysłu lub innych klientów oraz zapewnione jest premiowanie wyłącznie tych zdolności, które są absolutnie niezbędne dla bezpieczeństwa dostaw energii;
- d) ich struktura obejmuje zasady, które mają zapewnić podział zdolności z odpowiednim wyprzedzeniem, aby przekazywać odpowiednie sygnały inwestycyjne dotyczące elektrowni mniej zanieczyszczających;
- e) uwzględnione są zasady dotyczące zrównoważoności i jakości powietrza, aby wyeliminować najbardziej zanieczyszczające technologie (w związku z tym można zastanowić się nad normą emisji);

26. podkreśla, że zbliżające się przeglądy dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii i dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej są bardzo ważne nie tylko dla nowej struktury rynku energii, ale także dla otwarcia możliwości, jakie daje magazynowanie energii;

27. uważa, że rozwój nowych i istniejących rozwiązań w zakresie magazynowania energii elektrycznej będzie niezbędnym elementem transformacji energetyki, a nowe przepisy regulujące strukturę rynku powinny pomóc we wprowadzeniu ram wsparcia dla różnych związanych z tym technologii;

28. uważa, że magazynowanie energii przynosi wiele korzyści, zwłaszcza umożliwia reagowanie na zapotrzebowanie, pomaga bilansować sieci i zapewnia środki do magazynowania nadwyżki energii wytworzonej ze źródeł odnawialnych; wzywa do zmiany istniejących ram regulacyjnych, aby upowszechnić wdrażanie systemów magazynowania energii i innych rozwiązań zapewniających elastyczność, które umożliwiają wprowadzanie do systemu energetycznego większej ilości energii ze źródeł odnawialnych o nieprzewidywalnej charakterystyce produkcji – scentralizowanych i rozproszonych – przy niższych kosztach krańcowych; podkreśla potrzebę ustanowienia w istniejących ramach regulacyjnych oddzielnej kategorii aktywów dla systemu elektroenergetycznego lub systemu magazynowania energii, zważywszy na podwójny charakter – wytwarzanie i zapotrzebowanie – systemów magazynowania energii;

29. apeluje w związku z tym, aby w nowej strukturze rynku wyeliminować bariery techniczne i dyskryminujące praktyki w kodeksach sieci w odniesieniu do magazynowania energii oraz aby opłaty i podatki były stosowane uczciwie, przy czym należy unikać podwójnych kosztów ładowania i uwalniania energii i stworzyć rynek nagradzający szybko reagujące elastyczne źródła; sugeruje, że przesłanki istnienia rynków zdolności wytwórczych szybko zanikną, jeśli i gdy rozwiązania w zakresie magazynowania staną się bardziej powszechne i przystępne cenowo;

30. podkreśla, że należy wspierać wprowadzanie systemów magazynowania energii oraz stworzyć równe warunki, na jakich magazynowanie energii mogłoby konkurować z innymi rozwiązaniami zapewniającymi elastyczność, w oparciu o neutralną pod względem technologii strukturę rynku energii;

31. w związku z tym apeluje o neutralną pod względem technologii strukturę rynku energii, tak aby rozmaite rozwiązania w dziedzinie magazynowania energii ze źródeł odnawialnych, takie jak baterie litowo-jonowe, pompy ciepła i ogniwa wodorowe, mogły stać się uzupełnieniem zdolności produkcji energii ze źródeł odnawialnych; ponadto apeluje o ustanowienie ściśle określonych mechanizmów, aby korzystać z nadmiernej produkcji oraz z ograniczenia produkcji;

32. apeluje do Komisji, by sprecyzowała miejsce magazynowania energii na różnych etapach łańcucha energetycznego oraz umożliwiła operatorom sieci przesyłowych i dystrybucyjnych inwestowanie w usługi magazynowania energii oraz korzystania z nich na potrzeby bilansowania sieci oraz innych usług systemowych;

33. zauważa poszerzanie się zakresu usług energetycznych i systemowych, jakie mogą być zapewnione w przyszłości dzięki magazynowaniu energii; w związku z tym wzywa do sformułowania takiej definicji magazynowania energii, która będzie obejmować dwoisty charakter tej usługi (absorbowanie i uwalnianie energii), oraz apeluje o usunięcie barier regulacyjnych utrudniających magazynowanie energii;

Wtorek, 13 września 2016 r.

34. apeluje o przegląd istniejących ram regulacyjnych, służący promowaniu stosowania systemów magazynowania energii i innych rozwiązań zapewniających elastyczność w celu wprowadzania do systemu energetycznego – w sposób centralny lub zdecentralizowany – większej ilości energii ze źródeł odnawialnych o nieprzewidywalnej charakterystyce produkcji, przy niskich kosztach krańcowych;
35. apeluje o uwzględnienie w ramach regulacyjnych definicji urządzeń do magazynowania energii w systemie energetycznym;
36. apeluje o utworzenie w istniejących ramach regulacyjnych odrębnej kategorii systemów magazynowania energii elektrycznej, obok wytwarzania, eksploatacji sieci i zużycia;
37. podkreśla, że gazowe połączenia międzysystemowe i koordynacja krajowych środków nadzwyczajnych stanowią metody, za pomocą których państwa członkowskie mogą współpracować w razie poważnych zakłóceń w dostawach gazu;
38. zauważa, że dzięki obecności kilku dostawców energii na zdecentralizowanym rynku konkurencja transgraniczna może przynieść korzyści odbiorcom i doprowadzić do powstania nowych innowacyjnych przedsiębiorstw świadczących usługi energetyczne;
39. wzywa do dalszego rozwoju rynku wyłącznie energii („energy-only market”), na którym wszyscy odbiorcy i producenci energii sprawiedliwie dzielą się kosztami i korzyściami, w oparciu o konsekwentne stosowanie obowiązujących przepisów, ukierunkowaną modernizację infrastruktury przesyłowej i dystrybucyjnej, szerszą współpracę regionalną, lepsze połączenia międzysystemowe, efektywność energetyczną, mechanizmy reagowania na zapotrzebowanie i magazynowanie, co pozwoli wysłać właściwe długoterminowe sygnały, aby zapewnić bezpieczne utrzymanie systemu elektroenergetycznego i rozwój odnawialnych źródeł energii, a jednocześnie będzie uwzględniać szczególne cechy rynków energii elektrycznej w regionach odizolowanych od krajowych systemów elektroenergetycznych, promując tym samym dywersyfikację źródeł energii i stymulując większą konkurencję w celu zwiększenia bezpieczeństwa dostaw;
40. podkreśla, że efektywność energetyczna stanowi podstawową zasadę strategii na rzecz unii energetycznej, ponieważ jest to skuteczny sposób ograniczania emisji, który zapewnia odbiorcom oszczędności i zmniejsza zależność UE od importu paliw kopalnych;
41. ma świadomość, że elastyczność energetyczna oraz zdolności wytwórcze są obecnie bardzo ważne i należy je prawidłowo ocenić jako część odpowiadającej na przyszłe potrzeby struktury rynku, zważywszy że stanowią one elementy uzupełniające;
42. podkreśla, że europejski rynek energii elektrycznej musi być oparty na zasadach rynkowych; zwraca w związku z tym uwagę, że dynamiczne kształtowanie cen pełni funkcję sygnalizacyjną i sterowniczą i jest niewątpliwie ważnym czynnikiem służącym efektywności, a tym samym zapewnieniu sprawnego funkcjonowania rynku energii elektrycznej;
43. zwraca uwagę, że zmienne w czasie ceny energii elektrycznej mogą uelastyczyć reagowanie na zapotrzebowanie, co z kolei może ułatwić bilansowanie popytu i podaży oraz przydać regularności zmiennym wzorcom produkcji energii ze źródeł odnawialnych; podkreśla w związku z tym, że ważne jest, by ceny energii elektrycznej odzwierciedlały jej rzeczywiste koszty;
44. zauważa, że przewidywanie przyszłych skoków cen może zachęcać producentów i inwestorów do inwestowania w elastyczne rozwiązania takie jak: magazynowanie energii, efektywność energetyczna, zarządzanie popytem, zdolności produkcji energii ze źródeł odnawialnych, wysokosprawne, nowoczesne elektrownie gazowe oraz elektrownie szczytowo-pompowe; nalega, by wykazywać się umiarem, jeśli chodzi o interwencje na rynku hurtowym, nawet w przypadku dużych skoków cen; wzywa, by przy każdym planowanym odchodzeniu od regulowanych cen detalicznych ustalonych na poziomie poniżej kosztów produkcji uwzględniać potrzeby znajdujących się w niekorzystnej sytuacji odbiorców zagrożonych ubóstwem energetycznym;
45. podkreśla, że nieodzowna jest pełna integracja energii ze źródeł odnawialnych na rynku energii elektrycznej; wzywa do działań, które wspierają i maksymalizują jej udział w usługach bilansujących, oraz uważa, że skrócenie czasu zamknięcia bramki, dostosowanie przedziałów czasowych aktywności transakcyjnej do okresów rozliczania odchyleń oraz umożliwienie składania zbiorczych ofert przez producentów znajdujących się w różnych państwach członkowskich istotnie przyczyniłoby się do osiągnięcia tego celu;

Wtorek, 13 września 2016 r.

46. apeluje o doprowadzenie do końca integracji rynku wewnętrznego oraz usług bilansujących i rezerwowych przez wspieranie płynności i handlu transgranicznego we wszystkich przedziałach czasowych rynku; nalega na przyspieszenie działań służących osiągnięciu ambitnych celów modelu docelowego dotyczących rynków dnia bieżącego i rynków bilansujących, począwszy od harmonizacji czasów zamknięcia bramki i bilansowania produktów energetycznych;

47. apeluje do Komisji, by przedłożyła wnioski, które przewidują instrumenty zmniejszające ryzyko dochodowe w perspektywie 20–30 lat, tak aby inwestycje w nowe niskoemisyjne wytwarzanie energii były faktycznie oparte na zasadach rynkowych, jak np. wspólne inwestycje z umownym podziałem ryzyka między dużych odbiorców i producentów energii lub rynek umów długoterminowych przewidujących ustalanie cen na podstawie przeciętnych kosztów;

48. apeluje, aby zamówienia na usługi zaopatrzenia w energię elektryczną i usługi systemowe były udzielane na zasadach wolnorynkowych; stwierdza, że taka procedura otwarta – w skali krajowej lub transgranicznej – powinna być neutralna pod względem technologicznym i umożliwiać również udział podmiotów magazynujących energię;

49. popiera coraz większy udział energii ze źródeł odnawialnych w UE; podkreśla, że dla zapewnienia inwestycji długoterminowych duże znaczenie mają stabilne i opłacalne programy wsparcia odnawialnych źródeł energii, które pozostaną elastyczne i przystosowalne w krótkim terminie i które będą dostosowane do potrzeb i okoliczności krajowych, umożliwiając stopniowe wycofywanie dotacji na dojrzałe technologie związane z odnawialnymi źródłami energii; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że liczne technologie związane z energią ze źródeł odnawialnych szybko stają się konkurencyjne pod względem kosztów w porównaniu z konwencjonalnymi formami wytwarzania energii; zauważa, że należy zadbać o to, by programy wsparcia były właściwie zaprojektowane, a wszelki wpływ na sektory energochłonne zagrożone ucieczką emisji pozostawał na minimalnym poziomie;

50. podkreśla znaczenie technologii cyfrowych, jeśli chodzi o wysyłanie sygnałów cenowych, które sprawiają, że reagowanie na zapotrzebowanie staje się źródłem elastyczności; dlatego apeluje o ambitną strategię cyfryzacji sektora energetycznego, od wprowadzenia inteligentnych sieci i inteligentnych liczników po rozwój mobilnych aplikacji, platform online i koncentratorów danych;

51. zauważa, że w ramach strategii „Europa 2020” państwa członkowskie muszą osiągnąć konkretne cele ilościowe dotyczące udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii niezależnie od sytuacji rynkowej oraz podkreśla w związku z tym znaczenie, jakie ma promowanie energii ze źródeł odnawialnych za pomocą polityki zorientowanej na konkurencję i opłacalność i dostrzega przy tym, że istnieje wiele rozmaitych technologii związanych z odnawialnymi źródłami energii, które znajdują się na różnych etapach dojrzałości i mają zróżnicowane cechy, zatem nie można stosować wobec nich jednego uniwersalnego podejścia; przypomina w związku z tym ważną rolę, jaką odgrywa unijny system handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) oraz uważa, że wspieranie inwestycji ma bardziej rynkowy charakter niż stałe taryfy gwarantowane i ogólne preferencyjne traktowanie;

52. twierdzi, że wraz z rosnącym stopniem dojrzałości technicznej i coraz powszechniejszym stosowaniem energii ze źródeł odnawialnych przepisy dotyczące dotacji, np. premii gwarantowanych, muszą zostać dostosowane do warunków rynkowych, aby utrzymać w rozsądnych granicach koszty ponoszone przez odbiorców energii;

53. ostrzega przed pomieszaniem celów w zakresie dostaw energii z celami polityki klimatycznej; apeluje o konsekwentne wzmocnienie EU ETS i przebudowę struktury rynku w kierunku większej elastyczności, tak aby w przyszłości ceny emisji CO₂ i ceny paliw mogły w większej mierze wspierać rozwój odnawialnych źródeł energii;

54. przypomina, że wytyczne dotyczące pomocy państwa z 2014 r. zobowiązują dużych producentów energii ze źródeł odnawialnych do przyjęcia począwszy od 2016 r. obowiązku bilansowania rozumianego jako ciężący na producencie obowiązek rekompensaty za krótkoterminowe odchylenia od jego poprzednich zobowiązań w zakresie dostaw w przypadku istnienia płynnego rynku dnia bieżącego; podkreśla, że w przypadku odstępstwa od zapowiedzianego przez operatora harmonogramu powinna być pobierana odpowiednia należność za energię bilansującą; przypomina obowiązujące przepisy dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii, które zapewniają priorytetowy dostęp do sieci i przesył energii ze źródeł odnawialnych; proponuje ocenę i zmianę tych przepisów, gdy wdrożona zostanie przebudowana struktura rynku energii elektrycznej, która zapewni równiejsze warunki działania i w większym stopniu uwzględni specyfikę produkcji energii ze źródeł odnawialnych;

Wtorek, 13 września 2016 r.

55. pamiętając o zasadzie pomocniczości, apeluje o skoordynowane działania państw członkowskich – począwszy od szczebla regionalnego – w związku z dalszym rozwojem energii ze źródeł odnawialnych, aby zwiększyć efektywność ekonomiczną rynku energii w celu osiągnięcia wspólnych europejskich celów i wzmocnienia stabilności sieci; uważa, że państwa członkowskie nie powinny podejmować jednostronnej decyzji, która ma istotny wpływ na sąsiednie państwa, bez szerszej dyskusji i współpracy na szczeblu regionalnym lub unijnym; przypomina, że większość odnawialnych źródeł energii posiada silny komponent lokalny; apeluje do Komisji, by dążyła do stworzenia spójniejszych europejskich ram wspierania energii ze źródeł odnawialnych;

56. zaleca, by państwa członkowskie rozważyły wprowadzenie ram regulacyjnych zachęcających użytkowników końcowych do przejścia na własną produkcję energii oraz lokalne magazynowanie energii;

57. jest przekonany, że obok energii ze źródeł odnawialnych swoje miejsce w produkcji energii elektrycznej zachowają wszystkie bezpieczne i zrównoważone źródła energii, które przyczyniają się do stopniowego obniżania emisyjności zgodnie z niedawno zawartym ogólnosięciowym porozumieniem COP 21;

58. zwraca uwagę, że ważna jest koordynacja na szczeblu unijnym przy określaniu systemów koncesji na wykorzystywanie energii hydroelektrycznej oraz przy otwieraniu sektora na konkurencję, aby uniknąć zakłóceń rynkowych i ułatwić efektywne wykorzystanie zasobów;

59. zauważa, że reorganizacja rynku energii elektrycznej odpowie na oczekiwania odbiorców, zapewniając rzeczywiste korzyści wynikające z wykorzystania nowych technologii, w szczególności w przypadku energii ze źródeł odnawialnych o niskim poziomie emisji dwutlenku węgla, i doprowadzi do współzależności państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa energetycznego;

60. podkreśla, że z braku w pełni połączonego systemu sieci elektroenergetycznych o odpowiednich możliwościach magazynowania konwencjonalne wytwarzanie energii na potrzeby obciążenia podstawowego ma nadal zasadnicze znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa dostaw;

61. podkreśla, że trzeba w większym stopniu brać pod uwagę odpowiedzialność operatorów systemów dystrybucyjnych za unię energetyczną w skali lokalnej i regionalnej, zważywszy że struktura rynku energii staje się coraz bardziej zdecentralizowana, 90 % energii ze źródeł odnawialnych jest podłączone do sieci dystrybucji i operatorzy systemów dystrybucyjnych (OSD) działają w wymiarze lokalnym; przypomina, że ważne jest, aby wszystkie państwa członkowskie wdrożyły wymogi trzeciego pakietu energetycznego dotyczące rozdzielania systemu przesyłowego i systemu dystrybucyjnego, zwłaszcza w świetle zwiększonej roli OSD w sferze dostępu do danych i zarządzania danymi; podkreśla, że większą uwagę trzeba zwrócić na przyłącza OSP-OSD; uważa, że wdrożenie odpowiednich modeli biznesowych, specjalna infrastruktura oraz zharmonizowane wsparcie mogą pomóc w sprawnym rozpoczęciu reagowania na zapotrzebowanie w każdym państwie członkowskim oraz w wymiarze transgranicznym;

62. apeluje do państw członkowskich o ustanowienie mechanizmów sądowych i administracyjnych koniecznych do pobudzenia zaangażowania społeczności lokalnych w produkcję energii elektrycznej przez włączenie ich do udziału w projektach dotyczących wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych na małą skalę;

63. podkreśla, że w większości przypadków energia ze źródeł odnawialnych jest wprowadzana do systemów dystrybucyjnych na poziomie bliskim poziomowi odbioru i w związku z tym postuluje, aby OSD odgrywali większą rolę jako podmioty usprawniające oraz aby byli ściślej zaangażowani w tworzenie europejskich ram regulacyjnych i uczestniczyli w odpowiednich organach, gdy opracowywane są wytyczne w sprawach ich dotyczących takich jak zarządzanie popytem, elastyczność i magazynowanie energii, a także apeluje o ściślejszą współpracę między OSD i OSP na szczeblu europejskim;

64. apeluje o środki, które pobudzą niezbędne inwestycje w technologie inteligentnych sieci i systemy dystrybucyjne w celu lepszej integracji coraz większych ilości energii ze źródeł odnawialnych i lepszego przygotowania się do cyfryzacji; uważa w związku z tym, że OSD trzeba powierzyć większą rolę, jeśli chodzi o gromadzenie i wymianę danych, oraz że we wszystkich okolicznościach musi być zagwarantowana ochrona danych, przy czym należy pamiętać o doświadczeniach państw, w których w pełni wprowadzono inteligentne liczniki;

65. podkreśla, że przy budowie brakującej infrastruktury elektroenergetycznej, kluczowej dla zapewnienia bezpieczeństwa zrównoważonych dostaw energii, ważne jest podejście regionalne w celu zlikwidowania wąskich gardeł w sieci (elektroenergetycznej) oraz ukończenia tworzenia wewnętrznego rynku energii;

Wtorek, 13 września 2016 r.

66. uważa, że OSD są neutralnymi podmiotami usprawniającymi rynek, otrzymującymi dane z różnych źródeł, które to dane mogą udostępniać w niedyskryminujący sposób uprawnionym stronom trzecim po wyrażeniu zgody przez odbiorcę, zapewniając tym samym odbiorcom kontrolę nad ich danymi; uważa, że OSD wspierają rozwój rynku i odgrywają coraz ważniejszą rolę aktywnych podmiotów zarządzających systemem, animatorów technologicznych, podmiotów zarządzających danymi i innowatorów; uważa, że konieczne są jasne zasady, aby OSD działali jako neutralne podmioty usprawniające rynek; wskazuje, że OSD mogą również, wraz z innymi uczestnikami rynku, wspierać organy lokalne przez dostarczanie im danych umożliwiających transformację energetyki na ich terytorium;
67. podkreśla konieczność przyspieszenia wydawania zezwoleń na projekty dotyczące infrastruktury energetycznej na wszystkich szczeblach podejmowania decyzji;
68. uważa, że wskazana jest intensywniejsza współpraca w regionach i między regionami, koordynowana przez ACER i z udziałem ENTSO-E, szczególnie w zakresie oceny skutków transgranicznych, lecz bez rezygnacji państw członkowskich z odpowiedzialności za bezpieczeństwo dostaw energii; podkreśla, że współpraca transgraniczna i połączenia międzysystemowe są kluczowe dla zapewnienia bezpieczeństwa dostaw;
69. z zadowoleniem przyjmuje pracę ACER i apeluje o zapewnienie tej agencji wystarczających zasobów finansowych i osobowych, aby umożliwić jej wykonywanie bieżących i przyszłych zadań i obowiązków oraz strategiczne planowanie w przewidywalnej perspektywie średnioterminowej;
70. zwraca uwagę na znaczenie skutecznego, bezstronnego i ciągłego monitorowania europejskich rynków energii jako kluczowego narzędzia dla zapewnienia rzeczywistego wewnętrznego rynku energii, który charakteryzuje się wolną konkurencją, prawidłowymi sygnałami cenowymi i bezpieczeństwem dostaw; podkreśla w związku z tym znaczenie ACER i oczekuje stanowiska Komisji w sprawie nowych i wzmocnionych uprawnień ACER w kwestiach transgranicznych;
71. wzywa ACER, by wspierała i koordynowała wysiłki mające na celu wzmocnienie współpracy regionalnej w zakresie bezpieczeństwa i wystarczalności systemu; jest zdania, że przeniesienie uprawnień związanych z kwestiami bezpieczeństwa dostaw na organy ponadnarodowe powinno nastąpić wyłącznie wówczas, gdy przyniesie ono wyraźne korzyści dla całego systemu elektroenergetycznego i będą mu towarzyszyć dostateczne zasady rozliczalności;
72. apeluje o przekazanie ACER kompetencji decyzyjnych w zakresie koordynacji wzmocnionej współpracy regionalnej w kwestiach transgranicznych i międzyregionalnych, zwłaszcza w kontekście regionalnych inicjatyw koordynacyjnych na rzecz bezpieczeństwa, z myślą o optymalizacji zarządzania zasobami energii, o uwzględnienie w takiej współpracy specyfiki krajowej, oparcie jej na kosztach i stosowanie kryteriów rynkowych, a także o opracowanie odpowiednich narzędzi umożliwiających skuteczne monitorowanie rynku energii w celu stworzenia unii energetycznej bez konieczności tworzenia nowego olbrzymiego urzędu;
73. zwraca uwagę, że wnioski Komisji dotyczące nowej struktury rynku energii ograniczają się do sektora energetycznego; wzywa Komisję, aby przeanalizowała możliwości przeglądu struktury rynku gazu ziemnego w celu stawienia czoła wyzwaniom w sektorze gazu (takim jak np. wahania popytu na gaz w UE, aktywa osierocone, systemy ustalania cen, dalsza integracja rynku oraz rola ACER i europejskiej sieci operatorów systemów przesyłowych gazu (ENTSO gazu));
74. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz państwom członkowskim.
-